

Bemærkninger til forslaget

I flere år har forholdene for telefonabonnenterne i Sønderjylland været kaotiske. Der findes utallige eksempler på, at landsdelens effektive erhvervsvirksomheder mister såvel inden- som udenlandske kunder, fordi det, uanset om telefonopkaldene bliver varetaget fra 04-området eller udefra til 04-området, er forbundet med store vanskeligheder og lange ventetider at komme i telefonisk kontakt.

Der findes eksempler på, at f. eks. speditio nsfirmaer, vognmænd m. fl., som nødvendigvis hurtigt skal i forbindelse med forretningsforbindelser eller lastvognstog, har benyttet den nødløsning at starte bilen for at køre over grænsen og telefonere fra Tyskland.

Enhver med blot et teoretisk kendskab til erhvervsforhold må kunne indse, at det er håbløst at drive virksomheder under disse vilkår, hvilket igen vil sige, at nogle af de valutaskabende erhverv, Danmark har så hårdt brug for, må overlade initiativet til udenlandske konkurrenter. For private abonnenter er de kaotiske forhold naturligvis lettere at leve med end for erhvervsvirksomheder, men mange har svært ved at forstå rimeligheden i, at de skal betale for noget, de reelt ikke får, f. eks. gentagne forsøg på at komme i kontakt med en anden abonnent, fejlforbindelser m. m.

Sønderjyder er normalt et tålmodigt folkefærd, men med hensyn til statstelefonen har de fleste mistet tålmodigheden og troen på den bedring, som gennem lang tid er stillet i udsigt – også fordi forholdene andre steder i landet er langt bedre.

Fra alle sider er der da også kommet sympatitilkendegivelser. Således udtaler viceamtsborgmester Svend Ingomar Petersen, søndag den 8. januar 1978 til Jydske Tidende: »Vi ville være bedre tjent med at komme under Jydsk Telefon«.

Ligeledes i Jydske Tidende, den 7. januar 1978 udtaler ministeren for offentlige arbejder, Kjeld Olesen: »Jeg har aldrig lagt skjul på, at de sønderjyske telefonforhold er uholdbare. Vi kan ikke fortsat acceptere dem. men jeg håber i meget nær fremtid at få løst problemet ad bevillingsvejen. Lykkes det imidlertid ikke, mener jeg, at alternati-

vet må være et koncessioneret selskab under en eller anden form«.

Ligeledes i Jydske Tidende, den 12. januar 1978 udtaler folketingsmedlem Johannes Burgdorf: Holder Kjeld Olesen fast på udtalelserne.

Trafikminister Kjeld Olesen skal blive holdt fast på sit ord, efter at han i Jydskes tema-serie gik ind for et koncessioneret telefonselskab i Sønderjylland som alternativ til den miserable statstelefon, siger det sønderjyske folketingsmedlem Johannes Burgdorf (kons.). Jeg er medlem i udvalget for offentlige arbejder, så jeg har ministeren ved hånden.

Efter at det blev kendt via Jydske, at Rangstrup-firmaet AtZ-design havde mistet 100.000 kroner i omsætning på grund af de horribles telefonforhold, rejste jeg sagen i et spørgsmål til ministeren. Men der skete ikke noget.

Derfor har jeg stor tiltro til, at der nu vil ske et og andet efter Jydskes kampagne for bedre telefonforhold. Jo større opbakning fra abonnenterne, desto større chancer er der.

Jeg mener også, at det allerbedste ville være at få indlemmet det sønderjyske område under Jydsk Telefon A/S. Hvis staten ikke magter opgaven at give sønderjyderne ordentlig telefonbetjening, så må vi gå andre veje.

Det er jo aldeles horribelt, at folk i Padborg skal køre over grænsen til Flensborg for at ringe til København. Det er rene tossestreger.

Det, der er galt med sønderjyderne i denne sag, er, at vi simpelt hen er alt, alt for tålmodige. I mange år har vi sagt, at nu skal der ske noget. Det er der imidlertid ikke. Med den foreløbige opbakning, bladets kampagne har fået, tror jeg dog, at der meget snart sker noget. Det må ministeren simpelt hen sørge for.

Og får Kjeld Olesen ikke bevillingerne igennem snart, må han – som lovet – forberede et koncessioneret telefonselskab under en eller anden form – og meget gerne lade det fusionere med JTAS, siger Johannes Burgdorf.